

husmoderlige Pligtfølelse tillod hende ikke at gaa til Ro, før hun havde forvisset sig om, at hendes Ordre var efterkommet. Saa saa hun med det samme indenfor i Barnekammeret for at forhøre hos Pigen, hvorledes Aftenen var gaaet.

„Tænk, Ingeborg har igen haft daarlig Mave,“ sagde hun, da hun kom ind til Per, der imidlertid havde tændt Lampen i sin Stue. Han sad ved Arbejdsbordet med en Bog foran sig og lod, som om han læste.

„Ja saa,“ sagde han blot og vendte et Blad.

Hun kendte Tonen. Nu saa hun ogsaa, at han havde tændt sig en ny Cigar.

„Vil du blive siddende oppe?“ spurgte hun.

„Ja, jeg er ikke søvnig.“

Hun gjorde ikke noget Forsøg paa at tale ham tilrette. Hun vidste, hvor frugtesløst det var at ville indvirke paa hans Stemninger. Fuldkommen rolig — for ærekær og kysk til paa nogen Vis at røbe sin Fortrydelse — gik hun hen til ham, strøg Haaret fra hans Pande og kyssede ham paa Tindingen.

„Godnat, min Ven.“

„Godnat,“ sagde han uden at røre sig.

Kort efter at hun var gaaet, skød han Bogen fra sig og sad nogen Tid med Haanden under Hovedet og saa ind i den sydende Lampeflamme. Da han hørte, at hun var kommen i Seng, tog han den sammenlagte Avis, han havde skjult under Bøger og Tegneruller, og bredte den ud foran sig paa Bordet. Det var Gaarsdagens Avis — et af Jyllands større Provinsblade — med Referat fra Teknikermødet i Aarhus. Hans Blik slog straks ned paa et Sted i anden Spalte, hvor der stod:

„Eftermiddagsmødets Hovedforhandling drejede sig om det bekendte Steinerske Havneprojekt, der er vore Læsere bekendt gennem forskellige Meddelelser her i Bladet. En særlig Interesse knyttede sig til Forhandlingen derved, at denne indledes af selve Planens geniale Ophavsmand, som baade ved sin Tilsynkomst paa Talerstolen og efter sit instruktive Foredrags Slutning lønnedes med et demonstrativt Bifald.“

Aarenettet i Pers Tindinger var svulmet op under Læsningen.